Contributed by Manuel Kellner*
donderdag, 24 mei 2012 - Last Updated donderdag, 24 mei 2012

Opgericht in 2007 door een fusie van de Linkspartei/PDS, met diepe wortels in de Länder van de vroegere DDR, met de WASG, een nieuwe organisatie links van de SPD en de Grünen, die hoofdzakelijk in het Westen van het land ingeplant was, kende Die Linke de jaren daarna een electorale opgang. Ze kwam in 2009 met bijna 12% van de stemmen in de Bundestag terecht. Dit succes volgde op een protestgolf tegen de antisociale politiek van de SPD, de Grünen, het CDU en de FDP met stevige mobilisaties in 2003 en 2004, die uitmondden in het idee ook weerwerk te bieden op het politieke niveau.

Een week voor de parlementsverkiezingen in Rijnland Noord-Westfalen (RWF), viel Die Linke van meer dan 6% terug op 2,2% in Sleeswijk-Holstein. Die Linke viel op het landelijk niveau, flink dooreengeschud door interne tegenstellingen met betrekking tot hun leidinggevend personeel, terug op 7% van de kiesintenties net voor de verkiezingen van 13 mei in RWF zouden plaatsvinden, een deelstaat met meer dan 13 miljoen kiezers. Hier kwam Die Linke bij de vorige verkiezingen in mei 2010 in het parlement met 5,6% van de stemmen, wat overeenkomt met 435.627 stemmen. In mei 2012, kreeg Die Linke in RWF nog 2,5% of 194.539 stemmen. Dit is een verpletterende nederlaag... In nationale peilingen valt zij intussen terug op 6% en volgens sommige instituten zelfs op 5%. De crisis van de partij vertaalt zich ook in een verlies aan leden, ze zakte onder de 70.000 geregistreerde leden.

In RWF verloor Die Linke in mei 2012 90.000 stemmen aan de SPD, 80.000 aan de Piratenpartij, 30.000 aan de Grünen en zelfs 10.000 aan het liberale FDP. 20.000 van diegenen die voor Die Linke stemden in 2010 hebben zich in mei 2012 onthouden.

De meerderheid van Die Linke in RWF ondersteunt een antikapitalistische of links-reformistische tendens binnen de partij. In Sleeswijk-Holstein is het de vleugel die wil meebesturen die dominant is. Binnen de linkerzijde van de partij hebben we steeds de verantwoordelijkheid onderstreept van het meeregeren met de SPD en De Grünen, zoals bijvoorbeeld in Berlijn en in de Länder van het oosten van het land gebeurde, voor de zware electorale nederlagen, voornamelijk in Berlijn. Nu moeten we echt nadenken waarom Die Linke in RWF niet is kunnen ontsnappen aan de neerwaartse tendens, vooral omdat in Thüringen, in het oosten van Duitsland, Die Linke wel een aanzienlijk resultaat heeft behaald bij de recente gemeenteraadsverkiezingen.

Gedoogsteun

Die Linke in RWF kon, tegenover een minderheidsregering van SPD en Grünen (steunend op 90 van de 181 zetels), door druk uit te oefenen op deze regering, een bijdrage leveren aan sociale, democratische en ecologische hervormingen en dit in de positieve zin van het woord. Door de onthouding van Die Linke bij de stemming in het parlement kon de regering van SPD-en Grünen indertijd een toevoeging aan de begroting voor 2010 doorvoeren, en vonden ze ook voldoende steun voor de begroting voor 2011. Het ging hier immers niet om neoliberale besparingspakketten, met privatiseringen en sociale afbraak.

Maar in 2012 lag de situatie anders: SPD en Grünen wilden 1 miljard € geven aan WestLB, de failliete bank van RWF, een bank die had meegespeeld in het casino van de financiële markten, en had verloren. Ze voorzagen ook een zogezegd compromis met de christendemocratische CDU over het budget voor de scholen. In het algemeen mikte de begroting op «budgetaire consolidatie». De groenen en sociaaldemocraten verwierpen volledig de centrale eisen van Die Linke, waarop de

parlementsfractie van Die Linke dan ook tegen het begrotingsvoorstel voor 2012 stemde. De parlementsleden van Die Linke deden dit in het volle besef dat ze wel eens hun mandaat konden verliezen, omdat de peilingen behoorlijk slecht waren voor Die Linke.

Zwaktes van Die Linke

De zwakte bij uitstek van Die Linke in RWF, dat erg slecht wordt behandelt door de media, en organisatorisch zwak staat, is dat ze er niet in slaagt haar politiek in het parlement te verbinden met politieke bewustwording buiten het parlement. In feite heeft ze tragisch genoeg vooral de SPD geholpen om uit haar crisis te geraken, want de massa van de mensen en de vakbonden gaan er vooral van uit dat alle positieve maatregelen door de SPD en de sociaaldemocratisch-groene minderheidsregering werden afgedwongen. Verder steunen zelfs binnen het potentiële kiespubliek van Die Linke volgens een aantal peilingen heel wat mensen de noodzaak van een grote begrotingsdiscipline...

Daar komt nog eens bovenop dat er na de succesvolle beweging tegen kernenergie eigenlijk heel weinig massale bewegingen en strijd meer is geweest in Duitsland. Er zijn waarschuwingsstakingen geweest van de vakbonden ver.di en IG Metall rond looneisen, die zelfs tamelijk succesvol waren, maar dat werd totaal niet verbonden aan bredere eisen tegen het besparingsbeleid. De protestacties tegen de financiële markten, de banken, het begrotingspact van de EU, enz. zijn tot nu toe eerder zwak gebleven.

We moeten er voor knokken om Die Linke weer op de sporen te krijgen, en om banden tussen de antikapitalistische krachten binnen en buiten de partij te versterken. Geen makkelijke opdracht, want initiatieven in die richting steunen vandaag vooral op kleine en politiek marginale organisaties.

* Manuel Kellner is actief bij onze Duitse zusterorganisatie ISL en bij Die Linke in RWF. Manuel Kellner zal over de toestand in Duitsland en Die Linke praten op de Antikapitalistische Lenteschool van de SAP.